

δρολιβάνου διὰ τοῦ ὁποίου πλύνεται ἡ λεχὼ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

2) Ἡ κατεργασία. τὸ δούλευμα τῆς ζύμης Ἰμβρ.: Τὸν ζῆμαρ θέλ' ἀκόμα ἄργασμα. 3) Ἡ βυρσοδεψικὴ κατεργασία τοῦ δέρματος πολλαχ.: Τὸν ἄργασμα ἐγινε καλὸ Μακεδ. (Κοζ.) Δὲν πέτ'χι 'ς τοῦ ἄργασμα (ἐνν. τὸ πετσί) αὐτόθ. Τὸ δικό μας τὸ τομάρι θέλει ἄργασμα ΑΠαπαδιαμ. Χριστουγενν. διηγ. 115. 4) Ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς, ἀροτρίασις Καλαβρ. (Μπόβ.) Κύθηρ. β) Ἡ σκαφή τοῦ περὶ τὴν ρίζαν τοῦ ἐλαιοδένδρου χώρου Μέγαρ. γ) Ἀγρός ὠργωμένος Κύθηρ. 5) Ἐργασία, κόπος Καλαβρ. (Μπόβ.)

Πβ. ἄργασι, ἀργασία.

ἀργαστηράκι τό, πολλαχ.

Ὑποκορ. τοῦ οὖς. ἀργαστήρι.

Μικρὸν ἐργαστήριον ἢ ἐμπορικὸν κατάστημα. παντοπωλεῖον κττ. Συνών. ἀργαστηροπόουλλον, ἀργαστηρούδι, μαγαζάκι. Ὑπὸ τὸν τύπ. Ἐργαστηράκι τοπων. Χίος.

ἀργαστηρεῖς ὁ, Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) κ.ά. ἀργαστερεῖς Πόντ. (Κερασ. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀργασιρεῖς Μακεδ. (Γκιουβ.) ἀργαστερεῖς Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. ἀργαστήρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ας. Ὁ τύπ. ἀργασιρεῖς ἐκ τοῦ ἀργαστερεῖς.

1) Ὁ ἔχων ἐργαστήριον ὡς τεχνίτης, οἷον σιδηρουργός, ράπτης, μυλωθρός κττ. 2) Ὁ ἔχων ἐργαστήριον ὡς πωλητής, οἷον ἔμπορος, παντοπώλης κττ.

Συνών. ἀργαστηριάρης. Πβ. μαγαζάτορας.

ἀργαστήρι τό, ἐργαστήρι Κρήτ. Σίφν. ἐργαστήρι Τσακων. ἐργαστέρ' Πόντ. (Ἀμισ.) ἀργαστήριον Χίος ἀργαστήρι κοιν. ἀργαστήριν Κύπρ. ἀργαστήρι Ἀστυπ. Κάλυμν. Κάρπ. Κῶς Λέρ. ἀργασκήρι Χίος (Μεστ.) ἀργασιζήρι Τσακων. ἀργαστήριν Κύπρ. Ρόδ. ἀργασισήρι Τσακων. ἀργασήρι Τσακων. ἀργασήρι Τσακων. ἀργαστήρι Χίος (Ἅγιος Γεώργ. Πυργ.) ἀργαστήρ' βόρ. ιδιώμ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ.) ἀργαστέριν Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) ἀργαστέρι Πόντ. (Σούρμ.) ἀργαστέρ' Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀργαστήρι Θράκ. Καπ. (Σινασσ.) ἀργαστήρ' Καπ. (Σίλατ. Ποτάμ.) ἀργαστέριν Πόντ. (Κερασ.) ἀργαστέρ' Πόντ. (Ὀφ.) ἀργαστέρ' Πόντ. (Κρώμν. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὖς. ἐργαστήριον. Τὸ ἀρκτικὸν α ἐκ τῆς ἐν συνεκφ. ἐκκρούσεως τοῦ ε ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἰσχυροτέρου α τοῦ ἄρθρ. τὰ, τὰ ἐργαστήρια - τὰ ὠργαστήρια - τ' ἀργαστήρια καὶ περαιτέρω ἐκ τοῦ πληθ. ὁ ἐνικ. ἀργαστήρι.

1) Οἰκοδόμημα, κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον ἐξασκεῖται τέχνη τις σύνθηθ. καὶ Καπ. (Ποτάμ. Σίλατ. Σινασσ.) Πόντ. (Τραπ.): Ἄσμ.

Καὶ πᾶρ' τα κ' ἔλα μὲν βραδύα, ἔνα Σαββάτο βράδν,
θὰ πᾶν' ἢ μάννα μ' 'ς ἐκκλησιὰ κι' ἀφέντης μ'

[ς τ' ἀργαστήρι,

τὰ θυό μ' ἀδέρφια 'ς τὸ σκολεῖό, πανούκλα νὰ τὰ μάση
Θεσσ. (Ὀλυμπ.) β) Σιδηρουργεῖον ἢ χαλκουργεῖον Ἡπ. Μέγαρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. κ.ά.) Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.): Πάον 'ς τ' ἀργαστήρ' νὰ δ'λέφον Ἡπ. γ) Ὑποδηματοποιεῖον Πελοπν. (Ἀρκαδ. κ.ά.) δ) Ραφεῖον Μέγαρ. Πόντ. (Ὀφ.) κ.ά.: Κάθεται 'ς σ' ἀργαστέρ' τῶν γάφτ' Ὀφ. ε) Ὑδρομύλος Ἄνδρ. Ἡπ. Μακεδ. κ.ά. Συνών. μύλος. ς) Νεροτριβεῖον, ἥτοι μέρος ἐνθα τὰ μάλλινα ὑφάσματα βρεχόμενα ὑπὸ τοῦ καταπίπτοντος ὕδατος καὶ ἰσχυρῶς πληττόμενα ὑπὸ εἰδικῶν ξυλίνων κο-

πάνων ὑπ' αὐτοῦ κινουμένων ἀποκτοῦν λάχνην καὶ πυκνὴν σύστασιν Στερελλ. (Αἰτωλ.) Συνών. μαγνάνι, νεροτριβή. ζ) Τὸ μέρος ὅπου πατοῦνται αἱ σταφυλαὶ πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ γλεύκους, ληνός, Τήν. Συνών. πατητήρι.

η) Κλίβανος πρὸς παρασκευὴν ἄρτου, φούρνος Ἀθῆν. (παλαιότ.) θ) Καλύβη, παρατήγμα ἢ σκιάς ὅπου οἱ ἐργάται τῶν ἰχθυοτροφείων πλέκουν καλαμωτάς, ἀλατίζουν τὰ ψάρια καὶ παστῶνουν τὰ ἀβγοτάραχα Στερελλ. (Μεσολόγγ.) ι) Σύστημα ἀλυσκῶν τεταγμένων εἰς δύο σειρὰς χωριζόμενας διὰ διαδρόμου τραπέζι καλουμένου εἰς τὸ ὁποῖον συσσωρεύεται προσωρινῶς τὸ ἄλλας ἐξαγόμενον ἐξ αὐτῶν Στερελλ. (Μεσολόγγ.) ια) Καφενεῖον Βιθυν. Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.): Πάω - κάθομαι 'ς τ' ἀργαστήρι Σέλιν. Ἐρχομαι ἀπὸ τ' ἀργαστήρι αὐτόθ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κρήτ. (Σέλιν.)

2) Πᾶν πρᾶτήριον ὅπου πωλοῦνται οἰαδήποτε πράγματα, παντοπωλεῖον, ἐμπορικὸν κττ. σύνθηθ. καὶ Καπ. (Σίλατ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Οἱ παλαιοὶ ἀνοίγανε πρῶτ' πρῶτ' τ' ἀργαστήρια τ'νε Σκῦρ. Ἀργαστήρι εἶναι ὁ μαατζές του (σὰν ἐμπορικὸ εἶναι ἢ ἀποθήκη του) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πήλινε 'ς τ' ἀργαστήρι νὰ ψωνίσης Λευκ. Αἰτε νὰ πάρης τυρὶ ἀπ' τ' ἀργαστήρια Βιθυν. || Φρ. Ἀνοίγω ἀργαστέρ' (κάμνω ἐγκατάστασιν ἐμπορικῶν καταστήματος διὰ νὰ μετέρχωμαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπόρου. Συνών. φρ. ἀνοίγω μαγαζὶ) Χαλδ. || Παροιμ. Τ' ἀργαστήρι θέλει κοντσὸ νοικοκύρι (ὅτι ὁ ἔμπορος δὲν πρέπει ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ κατάστημά του διὰ νὰ μὴ τοῦ διαφεύγουν κέρδη ἐκ τῆς ἀπράκτου ἀποχωρήσεως τῶν προσερχομένων πρὸς ἀγορὰν πελατῶν) Ἰβενιζέλ. Παροιμ. 292, 117. || Ἄσμ.

Ὅσ' ἀστεράκια οὐ οὐρανός, τῆς Πόλις ἀργαστήρια,
τόσις φουρὲς σὶ γίλησα 'ς τὰ μάτια κι' 'ς τὰ φρύδια
Μακεδ. (Φλόρ.)

Ἀφένθη μ' κι ἀφέντιση μου, πέντε βολές ἀφένθη,
δὲ σ' ἔπρεπε δὲ σ' ἔμοιζε ἐδῶ σὲ τούτ' τὴ χώρα,
μόν' σ' ἔπρεπε καὶ σ' ἔμοιαζε 'ς τῆς Πόλις τ' ἀργαστήρια
Θεσσ. Συνών. ἐμπορικὸ (ἰδ. ἐμπορικός), μαγαζὶ.

β) Πληθ. ἀργαστήρια, τόπος ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως ἐννιαχ. Συνών. ἀγορὰ 3. γ) Ἀποθήκη Κρήτ. Κῶς κ.ά.: Νὰ τὰ 'χης ἀποθηκεμένα 'ς ἐν' ἀργαστήρι Κῶς. 3) Ὁ ὑφαντικὸς ἴστός Ἀμοργ. Εὐβ. (Αἰδηψ. Αὐλωνάρι. Κορινίστρ. Κύμ. Ὀξύλιθ. Ὀρ.) Ἰων. (Καράμπ. Κρήν.) Κρήτ. (Ἐμπαρ. Σέλιν. κ.ά.) Κύθηρ. Κύπρ. Πόντ. (Ἀμισ. Τραπ.) Χίος Τσακων. κ.ά.: Ἡβαλα ἐκατὸ πῆγες στημόνι 'ς τ' ἀργαστήρι Κρήν. Δὲν ξέρει ἀργαστήρι (δὲν γνωρίζει νὰ ὑφαίνει) Κρήτ. || Φρ. Βάνω ἀργαστήρι (ταξινομῶ τὸν στήμονα ἐπὶ τοῦ ἴστοῦ. Συνών. φρ. ἐτοιμάζω - ρίχνω ἀργαλειό) Κρήν. || Γνωμ.

Ὅποια θέλει νὰ γεράση | ἀργαστήρι ν' ἀγοράση
τὸ ὅποια θέλει νὰ 'ναι νὰ | νὰ πᾶ μάθη τὰ πλουμιά
Μεγίστ. || Ἄσμ.

Ἀργά 'ναι, δλξό, πουλλάκι μου, σκόλασε τ' ἀργαστήρι
Κρήτ. (Ἐμπαρ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργαλειό 2. β) Ἐκατέρα τῶν δύο ξυλίνων κυλινδρικῶν ράβδων τοῦ ὑφαντικοῦ ἴστοῦ ἐφ' ὧν περιτυλίσσεται ἐπὶ μὲν τοῦ ὀπισθίου ὁ στήμων, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐμπροσθίου τὸ ὑφάσμα Πόντ. (Σούρμ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργαλειό 2 γ. 4) Ξύλινον τραπεζοειδὲς στήριγμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοποθετοῦνται αἱ καλαμωταὶ τῶν μεταξοσκωλήκων Πελοπν. (Μάν.)

ἀργαστηριάρης ὁ, ἐργαστηριάρης Χίος — Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀργαστηριάρης Ἡπ. Θήρ. Κρήτ. Μέγαρ. Πελοπν. (Δημητσάν. Μεσσ. Πάτρ.) Σκῦρ. Χίος κ.ά. ἀργαστηριάρ' Ἡπ. Θράκ. (Αἰν. Σαρεκκλ.) Λέσβ. Μακεδ. κ.ά. Πληθ.

ἀργαστηριαῖοι Ἦπ. Κέρκ. — ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,103
ἀργαστηριαοὶ Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀργαστήρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-τῆρις.

1) Ὁ ἔχων ἐργαστήριον ὡς τεχνίτης πολλαχ. 2) Ὁ
ἐχὼν πρᾶτήριον, ἔμπορος, παντοπώλης κττ. πολλαχ.: Ὁ
ἐργαστηριαῖος ἔχει σφαλιστὰ Χίος Ἀραδαριάς τὸ παζάρι οἱ ἀρ-
γαστηριαῖοι κάθονται μὲ σταυρωμένα τὰ χεῖρα χωρὶς δουλειὰ
ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἂν. || Παροιμ. Ὁ ἀργαστηριαῖος πρέπει
να ἔχη κοιλίαν μεγάλην καὶ τρύπιαν ἀφτιά (ὁ ἔμπορος πρέπει
να ἀνέχεται τὰς ἰδιοτροπίας τῶν ἀγοραστῶν) ἸΒενιζέλ.
ΠΠροιμ. 178,28. || Ἄσμ.

Βρίσκει τὴν πόρταν ἀνοιχτή, τὴν πόρταν ἀνοιγμένη,
βρίσκει τὴ μάννα κ' ἔπαιξε μὲ τὸν ἀργαστηριαῖον
ἸΚλοπν.

Σκουλνοῦν οἱ ἀργαστηριαοὶ, σκουλνοῦν οἱ ἀφιδάδεις
Αἰν. Συνών. ἀργαστηριαῖος. Πβ. μαγαζάτορας.

Ἡ λ. καὶ ἐπών. Ὑδρ.

ἀργαστηρόκομπος ὁ, ἀμάρτ. ἀργαστηρόκομος Κρήτ.
Ἐκ τῶν οὗς. ἀργαστήρι καὶ κόμπος.

Κόμβος εἰς τὰ νήματα τοῦ στήμονος ἐν τῷ ὑφαντικῷ
ίστῳ.

***ἀργαστηρόπουλλον** τό, ἀργαστηρόπον Πόντ. (Σάντ.
Χαλδ. κ.ά.)

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. ἀργαστήρι διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -πουλλόν.

Μικρὸν πρᾶτήριον, ἐμπορικὸν κατάστημα. Συνών.
ἀργαστηριακί, ἀργαστηροῦδι, μαγαζάκι.

ἀργαστηροσάνιδο τό, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἀργαστήρι καὶ σανίδι.

Ἡ σανὶς τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τῆς ὁποίας κάθεται
ἡ ὑφαίνουσα.

ἀργαστηροῦδι τό, ἀμάρτ. ἀργαστ'ροῦδ' Θράκ. (Αἰν.)

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. ἀργαστήρι διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -οῦδι.

***Ἀργαστηροπούλλον**, ὁ ἰδ.: Εἶχε καθόσα γρόσμι
τ' πατέρα τ' κί μὴ κείνα ἄν'ξι ἔνα ἀργαστ'ροῦδ' κί καθ'σι κί
δρουστὰ δὲ δάγινι (ἐκ παραμυθ.).

ἀργαστὸς ἐπιθ. Μακεδ. (Καστορ.) Στερελλ. (Δωρ.)
κ.ά. — Δεξ. Αἰν.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργάζω.

Ὁ κατεργασμένος ἐνθ' ἂν.: Δέρμα ἀργαστὸ Δεξ. Αἰν.

ἀργαστοτσούκαλο τό, ἀμάρτ. ἀργαστουτσούκαλον
Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀργαστῆς < ἀργάζω καὶ τοῦ
οὗς. τσουκάλι.

Μετῶν. κακολόγος, συνήθως ἐπὶ γυναικός: Φρ. Εἶναι δὲ
ἔνα ἀργαστουτσούκαλον.

ἀργάστρα ἡ, Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀργαστῆς < ἀργάζω.

Γυνὴ φιλόσοφος, κακολόγος: Ἡ δεῖνα εἶναι μὲ ἀρ-
γάστρα.

ἀργάτα ἡ, Κεφαλλ. ἀργάτο Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *regata*, παρ' ὃ καὶ *argata*, τοῦ
ar=re ἰδιάζοντος εἰς πολλὰ ἰδιώματα τῆς Β. Ἰταλίας.
Ἰδ. G Meyer Neugr. Stud. 4,13.

1) Ἀμιλλα ταχύτητος, συνήθως ἐπὶ πλοίων Κεφαλλ.:
Τὰ δύο βαπώρια ἐβγήκανε μαζί ἀπὸ τὸ πόρτο καὶ θὰ κάμουν
ἀργάτα. Τὰ βαπώρια ἔχουν ἀργάτα, Συνών. ἀργαταρι-

στή. 2) Ἡ μεταξὺ θεριστῶν ἢ καλλιεργητῶν ἄμιλλα
περὶ τοῦ ποῖος πρώτος θὰ τελειώσῃ τὸ ὀρισμένον εἰς
αὐτὸν μέρος Κύθηρ.: Φρ. Παίζοι' ἀργάτο.

ἀργατάρα ἡ, Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργαταρίζω. Πβ. Ἰ'Χατζιδ. ΜΝΕ 1,76.

Ἡ λ. λέγεται ὡς προσωνυμία τῆς Παναγίας ἡ ὁποία
ἐορτάζεται ἐν ἐξοχικῷ παρὰ τὴν θάλασσαν ἐκκλησιδίῳ
τὴν Τρίτην τῆς Διακαινισίμου, ἡ μετάβασις δὲ εἰς τὴν
ἐορτὴν γίνεται διὰ λέμβων πολλάκις ἀμιλλωμένων εἰς
ταχύτητα: Εἶναι σήμερον Παναγίᾳς τῷ ἀργατάρας. Πάμι μὴ
δ' βάρκα ζ' Παναγιά δ' ἀργατάρα. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.

ἀργαταριά ἡ, Κῶς Λέσβ. ὀργαταριά Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀργατάρης.

1) Τὸ σύνολον ἐργατῶν Λέσβ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργα-
τεία 2. 2) Ἀτρακτος Κῶς. Συνών. ἀδράχτι 1, ἀργά-
της 10.

ἀργαταρίζω Εὐβ. (Κάρυστ.) Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.)
ἀργαταρίζων Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργατάρω. Ἡ παρέκτασις διὰ τὰ ἐκ παραλ-
λήλου πολλάκις λεγόμενα ρ. εἰς -άρω καὶ -αρίζω, ὅσον
λουστράρω καὶ λουστραρίζω, σουλατσάρω καὶ
σουλατσαρίζω, σπαρτάρω καὶ σπαρταρίζω κτλ.
Πβ. Ἰ'Χατζιδ. ΜΝΕ 1,304.

1) Πλέω διὰ λέμβου ἐντὸς τοῦ λιμένος Εὐβ. (Κάρυστ.)
Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.): Πᾶρ' τὴ βάρκα ν' ἀργαταρίσης
Ἀρτάκ. Πάνορμ. 2) Μέσ. μετέχω τῆς θρησκευτικῆς
πανηγύρεως τῆς Παναγίας τῆς λεγομένης ἀργατάρας
(ἰδ. λ.) κατόπιν θαλασσίας ἐκδρομῆς πρὸς τοῦτο γενομένης
Ἰμβρ.: Θὰ πάμι μὴ δ' βάρκα ζ' Παναγιά δ' ἀργατάρα ν' ἀργα-
ταριστοῦμι. 3) Ἐνεργ. μετβ. μεταφέρω διὰ λέμβου προ-
σκυνητὰς εἰς τὴν πανήγυριν τῆς ἀργατάρας Ἰμβρ.

Πβ. ἀργατάρω.

ἀργατάρης ὁ, ἀμάρτ. Θηλ. ἐργατάρα ΣΠασαγιάνν.
Ἀντίλ. 31.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀργάτης καὶ τῆς καταλ. -άρις.

Ὁ ἐργαζόμενος ἐργάτης: Ποίημ.

Οἱ ἐργατάρεις κωπελλίς σμίγουν καὶ κείνες χώρια.

ἀργαταριστῆ ἡ, Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἐπιθ. *ἀργαταριστὸς < ἀργαταρίζω.

Ἀμιλλα, ἀνταγωνισμὸς εἰς ταχύτητα δρόμου ἢ πλοῦ:
Φρ. Ἐχω - κάνω ἀργαταριστὴν. Συνών. ἀργάτα 1.

ἀργατάρω Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀργάτα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἀμιλλῶμαι, διαγωνίζομαι εἰς ταχύτητα, ἐπὶ πλοίου.

Πβ. ἀργαταρίζω.

ἀργατεία ἡ, ἐργατεία Κάρπ. Πάρ. (Παροιμ.) Πε-
λοπν. (Ἀνδρῆς. Γορτυν. Καλάβρυτ. Κόκκιν. Χατζ.) ἱρ-
γατεία Λέσβ. (Ἀγιάς.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. ἀργατεία
Εὐβ. (Κύμ.) Ζάκ. Κύθηρ. Μέγαρ. Πελοπν. (Μάν.) Πόντ.
(Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀργατεία
σύνθη. ἀργατεία Χίος (Καρδάμ.) ἀργαδεία Κάρπ. Κάσ.
ἀργαθεία Κρήτ. Μήλ. ἀργατέα Μέγαρ. ἀργατεῖο τό,
Μακεδ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὗς. ἐργατεία. Ἡ ἀφομ. τοῦ ἀρ-
κτικοῦ ε πρὸς τὸ ἐπόμενον α ὡς καὶ ἐν τῷ ἀργάτης.

1) Ἐργασία ἰδίᾳ ἡ ἐπὶ μισθῷ ὑπὲρ ἄλλου γινομένη
Ἦπ. (Ζαγόρ.) Πελοπν. (Ἠλ.) Πόντ. (Ὀφ.) — ΑΚαρχαβίτσ.
Παλ. ἀγάπ. 42: Τὴν ἡμέραν δὲξω 'ς τὸ ἀργατεῖες καὶ τὸ βράδν
βράδν 'ς τὸ αὐλές τους κάθονται καὶ τὰ ξομπλιάζουνε ἡ μὲ

